

HISTÒRIA DE LES EMPRESES D'ALQUÀS

CASA SUNSI

La botiga de roba situada al carrer de l'Olivar número 14, té el seu origen en el pare de la persona que dóna nom a la tenda, Sunsi. Asunción Alfonso Gil, és la persona que explica com va ser el començament d'este negoci familiar, com va nàixer, i com va anar evolucionant des dels anys 30 fins l'actualitat.

Cayetano Alfonso Sáez, pare de Sunsi, va nàixer a Alaquàs el 1896. Abans de casar-se era ebenista i anava a peu a València on treballava . Es va casar en primeres núpcies amb Francisca Gil Llàcer, amb qui tingué tres filles, Francisca, Assumpció i Conxa.

El *tio* Beatriz tenia una botiga de queviures al carrer de Sant Francesc, on es venien menjars, fils, espartenyetes..., botiga típica d'aquells moments al poble. Quan pensà deixar el negoci, li'l va oferir al *tio* Cayetano en molt bones condi-

cions, perquè era una persona a la que apreciava. És per això que a principis dels anys 30, la família de Cayetano Alfonso, es traslladà a viure del carrer Convent al carrer de Sant Francesc, on estava la botiga.

Quan Sunsi tenia quatre anys, va morir sa mare i poc després, el *tio* Cayetano es va casar amb la germana de la seua dona, Conxa Gil Llàcer, la qual va treballar moll junt amb el seu home i les seues nebodes.

En temps de guerra, l'Ajuntament repartia uns tiquets entre la població, que eren els que entregaven en les botigues a canvi de menjar. La botiga de Cayetano els replegava y substituïa el seu valor, donant part del racionament que tocava a cadascuna de les famílies. Com també tenien fills, Conxa, se n'anava a la Ribera, on els canviava, aquells més bons de la casa "Fabra i Coats", per menjar.

En acabar la guerra, els diners no valien res i s'havia de seguir treballant. A la *tia* Conxa li agradava l'assumpte de la roba i és per això que anaven pels mercats per vendre-la. Durant aquells temps arribaven a Llúria amb trenet, carregats de fardells de roba per a vendre-la al mercat. Anys després es comprarien un carro que utilitzarien per a transportar les teles i robes que venien pels mercats. Paquita encara va anar a Llúria a vendre.

Dilluns feien el mercat de Xirivella, dimarts, dimecres i dijous Montserrat, Reial de Montroi, Montroi, Llombai i Catadau. Dimarts s'alçaven a les 4 de la matinada per arribar al mercat de Montserrat, paraven baix del campanar, a la

plaça del poble, i quan feia mal oratge, la vivenda que estava darrere de la parada, els oferia posar les teles i la roba dins la casa, per si de cas plovia i així no mullar-se.

"Durant estos tres dies paràvem a dormir a un Hostal de Reial de Montroi que estava a la carretera i sempre ens donaven la mateixa habitació que prèviament havíem reservat. Va ser tanta la relació d'amistat amb esta família que encara continuen els lligams a hores d'ara".

Totes les setmanes anaven al mercat d'estos pobles i cada setmana acompanyava els pares una filla, mentre que les altres dues es quedaven a la botiga de queviures del carrer Sant Francisco. El dijous dormien a casa i el divendres anaven al mercat de Torrent amb la parada de roba i teles. Anys després, cada disabte anaven a Picanya.

Poc a poc, les filles de Cayetano anaren casant-se, deixaren d'anar als mercats i es quedaren a la botiga. La segona filla, Sunsi, casada amb Sebastià Alfonso en 1955, allà pels anys 60 es va quedar amb la botiga. Quan va fer la inauguració, preparà uns prospectes de propaganda que deien així: "CASA SUNSI, ANTIGUA CASA CAYETANO". Eren els anys 60 i ja tenia els dos fills majors. En eixos anys començava a arribar a Alaquàs gent que procedia d'altres pobles però que es quedava a viure ací, d'esta manera, CASA SUNSI va fer-se amb una clientela molt diversa.

Quan només era titular del negoci durant dos anys, Sunsi decidix canviar-lo. El seu fill segon havia de fer la Comunió i com moltes famílies del poble, utilitza aquest fet com a bon moment per a fer reformes i millores a la casa. Açò va fer esta dona, decidir assolar-la i fer-ne una de nova. Per aquella època, el Govern donava una ajuda econòmica per construccions i millores de vi vendes, i amb la confiança d'eixos diners, decidiren començar l'obra. Finalment la subvenció no va arribar-hi, però el fet no va impedir-los continuar amb la idea de renovar-se la casa i la botiga, canviant fins i tot la ubicació: del carrer de Sant Francisco al de la Mare de Déu de de l'Olivar.

En aquells anys, el carrer de la Mare de Déu de l'Olivar era de pas entre Aldaia i Alaquàs, això el feia molt transitat, per això diverses tendes l'omplien d'activitat comercial: el forn de ca Mona, la botiga de verdures de la Garrofina, la lleteria, la botiga de queviures de Cecília, l'òptica Forment... fan que siga un dels punts comercials del poble.

Quan Sunsi tenia la botiga, anava amb l'autobús a València, els anys i el progrés anaven canviant els carros per cotxes. Compraven directament de les fàbriques, era una de les grans clientes de l' empresa Marcol, situada prop del carrer Àngel Guimerà . Recorda que era rebuda a aquell gran magatzem de roba com la clienta número una. Aquells eren anys en què es treballava molt per encàrrec. El pare havia creat una màxima comercial: "PRONTITUD EN LOS ENCARGOS

Y ESPECIALIDAD EN MEDIAS". Sunsi quan va inaugurar la tenda en 1964 al carrer Mare de Déu de l'Olivar n° 14, va respectar i conservar esta màxima afegint-hi: "CONFECCIÓN SENORA, NINOS, BEBÈ Y CABALLERO. CORTINAJES, COLOCACIÓN GRATUITA". Anys després quan ja funcionaven els col·legis Mare de Déu de l'Olivar i Mare Josefa Campos, afegiren: "UNIFORMES PARA TODOS LOS COLEGIOS DE ALACUÁS".

Actualment a Casa Sunsi trobem Sebastià Alfonso Alfonso, el major dels fills de Sunsi que conserva el nom de la botiga i que al setembre de 1999 va fer la inauguració d'una nova reformada i, seguint la tercera generació de la família que regenta un negoci de roba i moda. Família que va passar de vendre teles pels mercats dels anys 30, per una botiga d'alimentació i fils, a un negoci familiar que

